

Krigstid, at Chefen for det samlede Fæstningsartilleri ligeledes bør være en General, saafremt det ellers er rigtigt, at der med det store Ansvar ogsaa bør følge en høj Charge, der giver stor Myndighed. Den General, der er Chef for Fæstningsartilleriet, vil det da være naturligt tillige at gjøre til Chef for Kjøbenhavn's Søbefæstning.

At Udvidelsen fra det Nuværende bliver saa stor, fra 1 til 3, har sin Grund i den exceptionelle Stilling, Artilleriet fik efter Hærordningen i 1867. At Artilleriet saaledes kun fik en Generalsplads, maa nærmest betragtes som en Anomali, der kom ind ved en Uagtsomhed, idet der dog neppe var Grund til at stille Artilleriet uheldigere end de andre Vaaben, medens suarere Meget talte for at stille det omtrent ens med Ingenieurkorpset. Efter Hærløven af 1867 har:

Ingeniørk.	1 General til 4 Oberster og 15 Kapit.
Fodfolket . . .	1 — " 6 — " 24 — *)
Rytteriet . . .	1 — " 8 — " 24 —
Artilleriet . . .	1 — " 9 — " 31 —

Efter det foreliggende Forslag faar:

Ingeniørk.	1 General til 4 Stabsof. og 16 Kapit.
Fodfolket . . .	1 — " 7 — " 24 —
Rytteriet . . .	1 — " 9 — " 24 —
Artilleriet . . .	1 — " 5 — " 15 —

Det vil heraf ses, at Artilleriet først ved det her foreslaaede kommer til i den her omhandlede Henseende at indtage en Plads i Hæren, som svarer til Vaabnets Betydning.

Kammerne for Feltbatterierne og Fæstningskompagnerne ere foreslaaede forstærkede, idet Antallet af Befalingsmænd er forøget en Del udover, hvad den nuværende Hærløve giver, en Forøgelse, som alt i mange Aar fra alle Sider har været erkjendt som nødvendig, og som hænger nøie sammen med det fortrinlige Materiel, man i Nutiden raader over, hvilket under Krigsforhold kun kan komme til sin Ret, naar ikke alene de større Afdelinger anvendes under en kyndig Ledelse, men ogsaa de enkelte Hæcer kommanderes af øvede og erfarne Befalingsmænd.

For Feltbatteriernes Vedkommende har man ganske holdt sig til de samme Kammer, som have været opstillede i tidligere Forslag; man er herved ofte kommen høiere op med Fordringerne, end at der her kun forlanges til et 8 Kanons Batteri, hvad man i Udlandet anser for nødvendigt til et 6 Kanons Batteri.

Ved Fæstningsartilleriet har man foreslaaet noget svagere Kammer end dem, der ere opstillede i tidligere Forslag; Aarsagen er den, at efter den her foreslaaede Ordning Kompagnerne, som ovenfor anført, kun ere beregnede

til 250 Menige, medens de efter de tidligere Forslag vare paa over 300 Menige.

Parlvæsenet er foreslaaet ordnet paa en noget simplere Maade end i tidligere Forslag, idet man har tænkt sig Kammerne til de forskjellige Parter i Fredstid samlede i 1 Afdeling under Feltartilleribrigaden; af denne Afdeling blive da de i Krigstid nødvendige Parter og Kolonner at udsøndre. Man er gaaet ud fra, at man i Krigstid vil formere 3 mobile Ammunitionskolonner og 1 fast Part: 2 Divisions-Ammunikionskolonner, hver under en Premierlieutenant, og 1 Reserve-Ammunikionskolonne under en Kaptein; den faste Part bliver kommanderet af en Stabsofficer med 1 Kaptein og 1 Premierlieutenant til Assistance.

Medens der i den nugældende Hærløve og i tidligere Forslag er opført 2 Stabsofficerer og 2 Kapitainer foruden forskjellige andre Befalingsmænd til Naadighed til ikke nærmere fastsat Tjeneste, har man her indskrænket sig til af Officerer kun at have 1 Stabsofficer og 1 Kaptein af denne Kategori, idet man er gaaet ud fra, at de ved Parthen ansatte Officerer i Fredstid ville kunne anvendes til anden Tjeneste.

For Ingenieurkorpset's Vedkommende hidrører Forøgelsen af Befalingsmændenes Antal fra den foreslaaede Udvidelse af Ingenieurregimentet med 2 Kompagnier, hvilken Udvidelse er nødvendiggjort ved de store Fordringer, som den nyere Krigsførelse stiller til den egentlige Pionertjeneste, Jernbanes-, Telegraf- og Signal-tjenesten.

Antallet af Befalingsmænd under Generalsstaben er foreslaaet forøget med 1 Oberst. Denne er bestemt til eventuelt at være Stabschef hos den Høistkommanderende over samtliga Hærens taktiske Afdelinger, dersom man skulde anse det for hensigtsmæssigt allerede i Fredstid at etablere en saadan Kommandopost. I tidligere Revisionsforslag, saaledes i det i 1873 forelagte, var der opført en General som Høistkommanderende, idet der som Motiv til denne Post's Oprettelse anførtes, at det var et virksomt Middel til en stikker Iværksættelse af et hurtigt Krigsberedskab. Uagtet man ganske kan tiltræde denne Betragtning, har man dog ikke troet endnu at burde gaa til en definitiv Oprettelse af en saadan Post i Fredstid, men man har ment, at Ordningen maatte indrettes saaledes, at der, naar man fandt det hensigtsmæssigt at oprette Posten, da ogsaa let kunde staves en Stab tilveie. At den Høistkommanderendes Stab i Krigstid tages fra Generalsstabens overordnede Personale, er en Selvsølge; men da denne Institution i Fredstid maa have en vis Selvstændighed ved Siden af dens Samarbejdet med den Høistkommanderende, er det naturligt i Fredstid at give denne en særskilt Stab, hvis Chef da bliver den ene af de 3

*) Desuden maa det bemærkes, at de to kommanderende Generaler fortrinnsvis ville høre til Fodfolket.